

Persbericht

Uitspraak kort geding: teleurgesteld, maar we gaan door

10 november 2017

Afgelopen woensdag stonden Hou Friesland Mooi en de provincie Fryslân voor de rechter. Wij eisten in een kort geding procedure dat het ter inzage leggen van de diverse besluiten over de bouw van Windpark Nij Hiddum Houw moest worden uitgesteld. Dit omdat naar onze mening de provincie niet voldoet aan de eisen voor "burgerparticipatie": het betrekken van de omgeving bij het ontwikkelen van projecten als Nij Hiddum Houw. Afgelopen woensdag vond de zitting plaats. Voor een schets van de gang van zaken: zie de bijlage. Maar eerst de uitslag!

Die is voor ons teleurstellend: de rechter heeft onze eis afgewezen en de provincie mag "gewoon" doorgaan. Gisteren stond er dus al een paginagrote advertentie in de kranten waarin de provincie aankondigde dat een reeks concept besluiten vanaf vandaag ter inzage liggen en dat iedereen binnen zes weken een zienswijze mag indienen om aan te geven wat hij of zij van de plannen vindt.

Waarom zo'n kort geding? Is dat niet wat extreem? Wij vinden van niet omdat de provincie ons in feite geen andere keuze liet. Ga maar na. De provincie stelde een Omgevingsadviesraad in en wij besloten mee te doen omdat we de provincie geloofden dat die "OAR" echt invloed zou gaan hebben op het uitwerken van de plannen. Mooie woorden waar in de praktijk niets van terecht kwam. Want wat bleek als snel: (a) de OAR is een besloten clubje van vertegenwoordigers van dorpsbelangen en andere organisaties; (b) er zitten slechts een paar echte "buren" in waarvan één een financiële relatie heeft met NUON; (c) de stukken van de OAR werden geheim verklaard en we mochten er eigenlijk niet eens met anderen over praten; (d) de OAR moest onder grote tijdsdruk werken, ook in de vakantiemaanden; en (e) zelfs de meest ingewikkelde stukken kwamen kort voor een vergadering binnen en dan moest er direct een advies worden opgesteld. Zo'n manier van werken is geen burgerparticipatie - dat is een groepje burgers gebruiken als bliksemafleider om de rest van de omgeving buitenspel te zetten. Daarom zijn we eind september uit de OAR gestapt, net als Dorpsbelang Witmarsum en Dorpsbelang Schraard.

Natuurlijk hebben we dit alles meerdere keren aan de orde gesteld, maar dat leverde nooit echt iets op. Zoals we trouwens ook al meerdere keren brieven naar de provincie hebben gestuurd waarop nooit enige reactie kwam, zelfs niet een bevestiging van ontvangst. En dat door een coalitie waarvan het motto is: "Mei elkenien, foar elkenien". Je zou haast gaan denken dat het motto alleen geldt voor de bewoners van het provinciehuis.

Waarom kregen we dan ongelijk van de rechter? De voornaamste reden is dat de rechter niet alleen keek naar burgerparticipatie in de periode waarin er specifiek gewerkt werd aan de plannen voor Nij Hiddum Houw, maar ook naar mogelijkheden van inspraak en participatie in de jaren daarvoor vanaf 2010. En als je dan al die mogelijkheden bij elkaar optelt, dan kun je volgens de rechter niet zeggen - zoals wij doen - dat er onvoldoende gelegenheid is geweest voor burgerparticipatie. Al die regiobijeenkomsten van Fryslân Foar De Wyn doen ons nu dus de das om want - zo zegt de rechter - dat waren allemaal momenten waar inwoners hun stem konden laten horen. Klopt, maar - zeggen

wij dan weer - dat ging allemaal niet over dit plan voor Nij Hiddum Houw. Daar denkt de rechter dus anders over en dat is de reden dat hij onze klacht afwijst.

Dit wil niet zeggen dat we in alle opzichten ongelijk kregen. Integendeel, want het is een heel genuanceerde uitspraak. Zo beweerde de provincie dat de rechter niet bevoegd was en dat wij ons niet op Europese regels mogen beroepen. Op beide punten kreeg de provincie ongelijk. De rechter zegt ook expliciet het redelijk te vinden als de provincie ons tijd geeft om ons alternatieve plan uit te werken, maar hij wil niet zo ver gaan om dat als verplichting op te leggen aan de provincie.

Wat gaan we nu doen? Zeker niet bij de pakken neerzitten - integendeel! In de zitting kregen we ineens te horen dat er inmiddels wordt gewerkt aan afspraken om geluidsoverlast te beperken en om slagschaduw uit te bannen. En er zou ook gewerkt worden aan betere regelingen voor financiële participatie en compensatie. Toeval? Of voelen de provincie en de initiatiefnemers een "zekere" druk om nu echt over de brug te komen? We gaan die ontwikkelingen dus volgen in de hoop dat er zo af en toe wat uitlekt want de OAR is nog steeds een geheim genootschap.

Daarnaast overwegen we hoger beroep, ook in kort geding. Dat zal te laat zijn om de terinzagelegging tegen te houden, maar de uitspraak bevat een paar juridische overwegingen die landelijk van belang zijn. Zo heeft de rechter kritiek op bepaalde standpunten van de Raad van State en dat kan heel interessant zijn voor de discussies in Den Haag over de nieuwe Omgevingswet. Er zijn landelijke organisaties die de hoger beroep procedure wel willen overnemen om daar dan landelijk campagne mee te gaan voeren. Met "dank" aan de provincie Fryslân voor het aanleveren van een casus die perfect is om te laten zien waar en waarmee het openbaar bestuur in de fout gaat.

Dichter bij huis: we gaan de nu ter inzage liggende stukken grondig tegen het licht houden om te zien waar de zwakke plekken zitten. Want dit plan willen we nog steeds tegenhouden. En natuurlijk gaan we vervolgens een zienswijze indienen en omwonenden helpen dat ook te doen. Maar we hebben geen illusies en we betwijfelen dus zeer of de provincie iets zal doen met die zienswijzen; alles ligt toch al vast. Daarom gaan ons ook maar vast voorbereiden op een procedure bij de Raad van State tegen de definitieve besluiten van de provincie over Nij Hiddum Houw.

En we gaan - geen grap! - de provincie vragen om ons tijd en gelegenheid te geven om een alternatief plan uit te werken. Kijken of de provincie het met de rechter eens is dat dit een redelijk verzoek is. Misschien gaan we zelfs wel vragen om subsidie zodat in mei 2018 Provinciale Staten een echte keuze hebben: een nieuw en op haalbaarheid getoetst plan van de mienskip tegenover het huidige plan voor Nij Hiddum Houw van twee commerciële partijen.

Eén ding stond en staat vast: dit plan is onaanvaardbaar voor ons en - belangrijker - voor de gehele omgeving. Wat alleen al blijkt uit de bijna unanieme respons onze enquête: ruim 150 reacties en slechts een enkele (anonieme) voorstander.

En ten slotte: provincie en gemeente, geloof het of niet, maar we zijn nog altijd bereid te praten over een plan dat wèl past in de omgeving en dat wèl rekening houdt met de belangen van omwonenden.

Voor nadere informatie:

Annemieke Reitsma, voorzitter HFM, 06 20 10 96 16

Albert Koers, bestuurslid HFM, 06 22 371 933

Bijlage: een paar indrukken van de zitting

Daar zaten we dan op woensdagmiddag 8 november: de provincie was er met twee advocaten en de ambtenaar die optreedt als projectleider en Hou Friesland Mooi met onze advocaat (mr. J. Veltman), Annemieke Reitsma en Albert Koers. Plus een publieke tribune met ca 10 mensen en natuurlijk de rechter en de griffier. Zoals we al eerder schreven aan de leden van Provinciale Staten: eigenlijk te gek voor woorden dat het zover moet komen, maar als je geen andere keuze hebt om je recht te halen, dan moet het maar.

Tijdens de zitting bleek opnieuw hoe radicaal anders wij en de provincie denken over het betrekken van de omgeving in de planontwikkeling voor en de besluitvorming over Nij Hiddum Houw. Alsof we in verschillende werelden wonen.

- Provincie: "We zijn al vanaf 2012 bezig met het betrekken van de omgeving". Wij: "Welnee, want dat ging helemaal niet over het plan dat nu op tafel ligt, maar over heel andere zaken."
- Provincie: "Uitstel kan niet want dan halen we de 530,5 MW in 2020 niet". Wij: "Onzin, we hebben nog minstens een jaar speling en wat dan nog? Zelfs het Rijk loopt achter".
- Provincie: "We hebben zelfs een Omgevingsadviesraad ingesteld". Wij: "Maar dat is een besloten clubje, niet representatief, dat onder giga-tijdsdruk wordt gezet, met vertrouwelijke stukken".
- Provincie: "HFM ging akkoord met dit plan in het kader van Fryslân Foar De Wyn". Wij: "Niet met dit plan en bovendien onder strikte voorwaarden waar we nu niks meer over horen."
- Provincie: "HFM doet zo moeilijk over de procedure omdat ze het plan niet willen." Wij: "Klopt: dat plan is een ramp, maar we staan hier omdat de gang van zaken nergens op lijkt."

En zo nog wel meer van dit soort discussies. Plus nog een paar puur juridische punten: of de rechter wel bevoegd is kennis te nemen van deze zaak en of wij als burgers ons wel kunnen beroepen op regels en voorschriften van de Europese Unie.

Na afloop van de zitting hadden we allemaal het gevoel dat de rechter heel zorgvuldig en plezierig te werk was gegaan en dat we alles hadden kunnen zeggen wat we wilden zeggen. En, ja, we hebben ook nog zo af en toe wat gelachen, vooral toen iemand van de provincie zich versprak en zei dat de provincie "wellicht" rekening zou houden met de uitspraak van de rechter. Zo werkt het natuurlijk niet in dit land - gelukkig maar. En natuurlijk werd die verspreking ook direct gecorrigeerd.

Wat ons ook nu weer opviel is dat de provincie nooit echt antwoord geeft op wat we al meerdere keren naar voren hebben gebracht.

- Zo hebben we één en andermaal met onderbouwing laten zien dat er best tijd is om even pas op de plaats te maken en om een beter alternatief te ontwikkelen. Daar komt nooit een echt inhoudelijke reactie op. Het blijft maar steeds bij dezelfde bewering dat we anders de 530,5 MW in 2020 niet halen, maar zonder daarvoor echte, steekhoudende argumenten aan te voeren. Het is alsof je tegen een muur praat.
- We hebben ook één en andermaal met onderbouwing laten zien dat de OAR niet goed functioneert en ook niet goed kan functioneren vanwege de samenstelling en de tijdsdruk. Ook daar komt nooit een onderbouwd antwoord op. Sterker: de provincie doet alsof de OAR de uitvinding van de eeuw is als het gaat om het betrekken van de omgeving. Ra ra, waarom steeds meer partijen eruit stappen

Ook in de zitting: nooit echte argumenten - alleen maar tot in den treure herhaalde beweringen. Onze conclusie: het is kennelijk allemaal politiek - inhoudelijke overwegingen doen er niet toe. Dat hebben we natuurlijk al eerder gezien want hetzelfde gebeurde toen de uitkomsten van Fryslân Foar De Wyn in het najaar van 2014 in de prullenmand werden gedeponneerd. Of het nu de ene coalitie is of de andere: als puntje bij paaltje komt gaat het in het provinciehuis kennelijk maar om één ding: het bijeenhouden van de coalitie - om de macht dus. Dat in een bepaald gebied het woonklimaat van de bevolking grondig wordt verpest: jammer dan, maar de partijpolitieke belangen gaan boven alles.

Dat het weer eens alleen maar gaat om politieke overwegingen wordt bevestigd door een feit dat in de zitting ineens boven tafel kwam: afgelopen dinsdag - dus pal voor de zitting - hebben Gedeputeerde Staten Provinciale Staten laten zeggen dat het ter inzage leggen van de stukken per se op 10 november moest plaats vinden. Juridisch helemaal niet nodig want dat ter inzage leggen kunnen ze helemaal zelf regelen, maar door de Staten die uitspraak te laten doen, kunnen die Staten later niet klagen dat het allemaal te snel ging. Een puur politiek handigheidje om veilig te stellen dat de coalitie later niet in de problemen komt want nu kan GS altijd zeggen dat ze "alleen" maar deden wat de Staten wilden.

De rechter liet overigens tussen de regels door blijken dat hij niet erg blij was met die gang van zaken want - zoals hij aangaf - dat dwingt hem om binnen 24 uur te beslissen over de zaak. Eerst je zelf vast zetten en dan tegen de rechter zeggen dat je niet anders kunt omdat je vast zit.

En wat bij dat alles - ook na de zitting - voor ons het echte raadsel blijft: waarom zit de provincie zou vast geklonken aan Nij Hiddum Houw? Terwijl helemaal niet vast staat dat Nij Hiddum Houw per se nodig is om de 530,5 MW in 2020 te halen. Wat is er aan de hand? Dit te meer omdat de provincie bij hoog en bij laag beweert dat er geen toezeggingen zijn gedaan aan de initiatiefnemer. Wie het weet, mag het (ons) zeggen!